

отишла и я срѣщналъ единъ възрастенъ гражданинъ на име Таррутий, който ималъ много имание, но нѣмалъ нито жена нито чада. Този чловѣкъ познавалъ Ларентия, за то я възлюбилъ, и когато умрелъ ѝ оставилъ много добро и богато имание, повечето отъ което бѣше дала на гражданитѣ съ записи. Сега Ларентия като била славна и нарицаема любезна на боговетѣ, за това исчезнала отъ онова сжщо мѣсто гдѣто първата Ларентия живѣла. Въ врѣмето на Плутарха онова мѣсто се наричало *Вилавра*, защото често пжти, когато рѣката прѣливала, хората прѣхождали съ ладия на онова мѣсто за пазарѣтъ; а проходѣтъ наричале *Вилатура* (Velatura). Други искаратъ името отъ *Велумъ* (Velum), което значи кораблено-платно, понеже пжтеката, която водела отъ пазарѣтъ за къмъ Ипподромѣтъ била покрита отъ хората, които приготвявале за изложението съ такива платна, като начнувале отъ горѣказанното мѣсто; по тѣзи причина по Римски я наричале платнената Вила (Velum). Впрочемъ, поради това Римлянитѣ почитале и втората Ларентия.

§ 6. А дѣтенцета биле избавени отъ Фавстула пастирѣтъ на Амулия, но тѣй ги избавилъ щото никой не можалъ да го разбере; и добрѣ увѣдомениѣтъ приказвале, че то станало съ съзнанието на Нумитора, който въ тайно давалъ храна на ония, които храниле дѣтенцета. Слѣдъ като пораснале пратиле ги въ градъ Габия *) за да учатъ наука, и се приспособиле съ нуждинѣтъ потребности, които биле полезни за благороднитѣ. Споредъ

*) Габия, бѣ градъ въ Латия, която се намиралъ въ Италия.